

Scrisoare pe lespezi de uitări care plâng

Doina Bezea

Se-scunde lumina prin anale de ceață
zăpada scrâșnește sub un zâmbet livid,
se strâng primăveri pe sub iriși de gheață
și pașii îți sună ca o daltă-ntr-un zid.

Te uiți pe sub chipu-mi urmărind o nălucă
eu tac și ascult doar tăceri de vinil,
pereții scobesc pe sub pielea-ți de nucă
strângându-ți la piept alinări de copil.

Ce joc prins în oase e amarnica viață!
dispari și apari, azi bătrân, mâine prunc,
nu-i cale să-ntorci veșnicia din ceață
scrisoare pe lespezi de uitări care plâng.
Autor Doina Bezea